

افغانستان

راپور وضعیت بشری

اول جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۲۶

راپور شماره ششم

نقاط مهم

- بیش از ۱۸.۹ میلیون نفر از طریق مراکز صحت حمایت یونیسف در تمام ۳۴ ولایات به خدمات صحتی اساسی دسترسی پیدا کردند.
- یونیسف ۶.۸ میلیون طفل را از نظر سوءتغذیه معاینه نمود و زمینه تداوی برای ۳۶۳,۸۱۰ طفل مبتلا به سوءتغذیه حاد شدید و متوسط دارای خطر بلند فراهم ساخت.
- یونیسف از طریق برنامه های تعلیمات محلی و مراکز آموزشی موقت، از ۵۵,۹۳۷ طفل آسیب پذیر، از جمله اطفال بازگشته و بازمانده از مکتب، حمایت کرد که ۶۷ درصد آنان را دختران تشکیل می دادند.
- برنامه انتقال پول نقد برای مادران و اطفال یونیسف به ۶۵,۱۶۲ خانواده رسید که ۵۷۶,۲۷۹ نفر از آن مستفید شدند، و شواهد نشان می دهد که این برنامه باعث بهبود امنیت غذایی و وضعیت صحت مادران و اطفال شده است.

بررسی اوضاع و نیازهای بشری

افغانستان در نیمه نخست سال ۲۰۲۶ همچنان یکی از بزرگترین بحران های بشری جهان باقی ماند. بر اساس طرح نیازها و پاسخ بشردوستانه سال ۲۰۲۶ (HNRP)، حدود ۲۱.۹ میلیون^۱ نفر، که ۴۵ درصد جمعیت کشور را تشکیل می دهند، به کمک های بشردوستانه نیاز دارند که از این میان ۱۱.۶ میلیون نفر اطفال هستند. هدف نهادهای بشردوستانه این بود که با اجرای برنامه ای به ارزش ۱.۷۱ میلیارد دلار امریکایی، به ۱۷.۵ میلیون نفر کمک رسانی کنند، اما کمبود شدید بودجه در سراسر دوره گزارش، روند عملیات بشردوستانه را با محدودیت های جدی روبه رو ساخت. نیازهای بشری همچنان ناشی از تأثیرات همزمان شکنندگی دوامدار اقتصادی، فقر مزمن، ناامنی غذایی، حوادث ناشی از تغییرات اقلیمی، شیوع مکرر امراض، جابه جایی جمعیت و محدودیت های وضع شده بر زنان و دختران بود. تا ماه جون، طرح نیازها و پاسخ بشردوستانه تنها ۲۳۹ میلیون^۲ دلار امریکایی دریافت کرده بود و در نتیجه حدود ۱.۴۷ میلیارد دلار امریکایی کمبود بودجه باقی ماند. این وضعیت نهادهای بشردوستانه را وادار ساخت تا فعالیت های خود را کاهش دهند و تنها بر کمک های نجات بخش تمرکز کنند^۳.

شش ماه نخست سال ۲۰۲۶ با همزمانی چندین بحران همراه بود که توانایی خانواده ها را برای مقابله با مشکلات بیش از پیش تضعیف کرد و فشار بر خدمات اساسی را افزایش داد. ناامنی غذایی همچنان یکی از مهمترین عوامل ایجاد نیازهای بشری بود. بر اساس تازه ترین ارزیابی طبقه بندی مدغم مراحل امنیت غذایی (IPC)، پیش بینی می شود ۱۷.۴ میلیون نفر با ناامنی شدید غذایی (مرحله سوم IPC یا بالاتر) روبه رو باشند که از این میان ۴.۷ میلیون نفر در مرحله چهارم IPC (وضعیت اضطراری) قرار دارند. این وضعیت در مقایسه با پیش بینی های سال گذشته نشان دهنده وخیم تر شدن شرایط است^۴. آسیب پذیری اقتصادی نیز همچنان گسترده بود، زیرا بخش بزرگی از مردم برای تأمین معیشت خود به کار روزمزد، زراعت معیشتی و منابع درآمدی غیررسمی وابسته بودند که در برابر تغییرات فصلی و نوسانات بازار بسیار آسیب پذیر هستند. افزایش تورم، بالا رفتن هزینه های ترانسپورت، کاهش قدرت خرید مردم و ادامه اختلال در تجارت منطقه ای، توانایی خانواده ها را برای تأمین نیازهای اساسی شان بیش از پیش محدود ساخت.

وضعیت تغذیه در سراسر دوره گزارش همچنان بسیار نگران کننده باقی ماند. پیش بینی می شود که در سال ۲۰۲۶ حدود ۳.۷ میلیون طفل زیر پنج سال به سوء تغذیه حاد مبتلا شوند که از این میان نزدیک به ۹۴۲ هزار طفل به سوء تغذیه حاد شدید دچار خواهند شد. همچنان پیش بینی می شود که ۱.۲ میلیون زن حامله و شیرده نیز از سوء تغذیه حاد رنج ببرند. وضعیت تغذیه در چندین ولایت وخیم تر شد و پیش بینی می شود که ولایت های فاریاب و پکتیکا با سطح بحرانی سوء تغذیه حاد روبه رو شوند. در ماه فیروزی، درگیری های سرحدی میان افغانستان و پاکستان خدمات تغذیه را در ولایت های شرقی تحت تأثیر قرار داد که در نتیجه آن ۱۶ مرکز تغذیه به گونه موقت فعالیت خود را متوقف کردند و بیش از ۱,۰۰۰ طفل و ۲۰۰ زن حامله و شیرده از دسترسی به خدمات معالجوی محروم شدند^۵. از ماه اپریل ۲۰۲۶ به این سو، کمبود مواد غذایی تکمیلی و اختلال در پروسه تأمین غذاهای معالجوی (RUTF)، باعث کاهش پذیرش امراض در برنامه های معالجوی شد، در حالی که افزایش شمار اطفال که نیاز به بستری شدن داشتند، نشان دهنده وخیم تر شدن وضعیت تغذیه و تأخیر در دسترسی به تداوی بود.

در سه ماه نخست سال ۲۰۲۶، پس از افزایش تنش ها میان افغانستان و پاکستان، وضعیت عملیاتی به گونه چشمگیری وخیم تر شد. از اواخر ماه فیروزی، حملات هوایی، گوله باری توپخانه و درگیری های سرحدی دست کم ده ولایت را تحت تأثیر قرار داد که در نتیجه آن شماری از غیرنظامیان کشته و زخمی شدند، مردم بیجا گردیدند و زیربنای ملکی آسیب دید. تا ماه مارچ، گزارش های بشردوستانه نشان می داد که حدود ۲۸۹ غیرنظامی کشته

^۱ اوچا، طرح نیازها و پاسخ بشردوستانه ۲۰۲۶

^۲ اوچا، معلومات تازه در مورد وضعیت بشری افغانستان، ماه می ۲۰۲۶

^۳ اوچا، خدمات تعقیب مالی، ماه جون ۲۰۲۶

^۴ اوچا، خلاصه طرح نیازها و پاسخ بشردوستانه افغانستان برای سال ۲۰۲۶

^۵ مارچ-اپریل ۲۰۲۵: ۱۲.۶ میلیون نفر در مرحله سوم یا بالاتر IPC قرار داشتند، از جمله ۱.۹۵ میلیون نفر در مرحله چهارم.

می-اکتبر ۲۰۲۵: پیش بینی می شد ۹.۵ میلیون نفر در مرحله سوم یا بالاتر IPC قرار داشته باشند.

^۶ اوچا، معلومات تازه در مورد وضعیت بشری افغانستان، از ماه مارچ الی اپریل ۲۰۲۶

یا زخمی شده و نزدیک به ۱۱۵ هزار نفر بیجا شده اند. همچنان بسته شدن بنادر سرحدی و ناامنی، بازارها، دسترسی به کمک های بشردوستانه و زنجیره تأمین را مختل کرد. این وضعیت سبب افزایش بهای مواد غذایی، اختلال در خدمات صحتی، تغذیه و آموزش، و افزایش نگرانی های حفاظتی، بخصوص برای زنان و اطفال، شد.

در سه ماه دوم سال، حوادث ناشی از تغییرات اقلیمی و آفات طبیعی، نیازهای بشردوستانه را بیش از پیش افزایش داد. از ماه مارچ به بعد، بارندگی های شدید، سیلاب های ناگهانی و لغزش زمین ۳۱ ولایت از ۳۴ ولایت افغانستان را تحت تأثیر قرار داد. در نتیجه، بیش از ۷۳ هزار نفر آسیب دیدند، شماری از مردم کشته و زخمی شدند، هزاران خانه تخریب یا آسیب دید و زمین های زراعتی، سرک ها، پل ها و تأسیسات آبرسانی نیز خسارات گسترده ای متحمل شدند. زون های شرقی، جنوبی و غربی از جمله شدیدترین زون های آسیب دیده بودند. افزون بر سیلاب ها، ادامه خشکسالی نیز بر معیشت مردم، تولیدات زراعتی و دسترسی به آب تأثیر منفی گذاشت و ۱۲ ولایت به عنوان مناطق به شدت آسیب دیده از خشکسالی شناسایی شدند. این بحران های همزمان اقلیمی، ناامنی غذایی و وابستگی مردم روستاها به کمک های بشردوستانه را بیش از پیش افزایش داد.

نگرانی های مربوط به صحت عامه نیز در سراسر دوره گزارش همچنان جدی باقی ماند. شیوع مکرر امراض ساری، بخصوص اسهال حاد رقیق و سرخکان، همچنان جوامع آسیب پذیر، بخصوص اطفال زیر پنج سال را تحت تأثیر قرار داد. بر اساس معلومات سازمان جهانی صحت (WHO)، افغانستان بین ماه های جنوری تا جون سال ۲۰۲۶، ۱۵۵،۶۰۰ مورد اسهال حاد رقیق همراه با کم آبی بدن و ۱۴،۸۴۱ مورد مشکوک سرخکان را ثبت کرد و میزان شیوع سرخکان در سه ماه نخست سال به گونه چشمگیری افزایش یافت.^۷ همزمان، نظام صحتی افغانستان به دلیل ناامنی و کمبود بودجه با چالش های فزاینده روبه رو بود. در نتیجه درگیری های سرحدی و کمبود منابع، دست کم ۱۹ مرکز صحتی فعالیت خود را متوقف کردند، بسته شدند یا به گونه محدود به کار ادامه دادند که این وضعیت دسترسی حدود ۷۸ هزار نفر به خدمات صحتی را محدود ساخت. این وضعیت با آسیب دیدن تأسیسات صحتی در اثر سیلاب ها و کمبود دوامدار کارکنان زن صحتی وخیم تر شد؛ موضوعی که دسترسی زنان به خدمات صحتی را کاهش داد و ارائه خدمات اساسی صحتی را در شماری از مناطق کشور محدود کرد.

جابه جایی گسترده جمعیت در نیمه نخست سال ۲۰۲۶ همچنان یکی از مهمترین نگرانی های بشردوستانه بود. در سراسر دوره گزارش، بازگشت افغان ها از کشورهای همسایه ادامه یافت و فشار قابل توجهی بر خدمات، منابع معیشتی و جوامع میزبان که از قبل نیز با مشکلات فراوان روبه رو بودند، وارد کرد. بر اساس معلومات کمیساری عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان (UNHCR) و سازمان بین المللی مهاجرت (IOM)، در شش ماه نخست سال ۲۰۲۶ بیش از ۹۰۰ هزار افغان از ایران و پاکستان به کشور بازگشتند. به دلیل تغییر پالیسی ها و اقدامات اجرایی در کشورهای همسایه، پروسه بازگشت در سه ماه دوم سال به گونه چشمگیری افزایش یافت.^۸ شمار زیاد و سرعت بالای بازگشت کنندگان فشار زیادی بر مراکز ثبت و پذیرش سرحدی، خدمات بشردوستانه و زیربنای اساسی، بخصوص در زون های شرقی، غربی و شهرهای محل بازگشت، وارد کرد. از ماه سپتمبر سال ۲۰۲۳ تاکنون، حدود ۶۰۴ میلیون افغان از پاکستان و ایران به افغانستان بازگشته اند که این روند به یکی از مهمترین تحولات بشردوستانه کشور تبدیل شده و ظرفیت جذب جوامع میزبان و دسترسی به خدمات اساسی را بیش از پیش تحت فشار قرار داده است.

وضعیت بازگشت کنندگان همچنان تحت تأثیر پالیسی های جدید کشورهای همسایه قرار داشت. در پاکستان، اجرای طرح بازگشت اتباع خارجی غیرقانونی در سراسر دوره گزارش همچنان عامل اصلی بازگشت افغان ها بود. در تاریخ ۲۸ جون ۲۰۲۶، دولت پاکستان اعلام کرد که از ۱۰ جولای ۲۰۲۶ شهروندان افغانی را که ویزه معتبر نداشته باشند، بازداشت خواهد کرد. این تصمیم نگرانی های مقیم پاکستان را افزایش داد و احتمال موج تازه ای از بازگشت ها را در نیمه دوم سال بیشتر ساخت. هرچند به دلیل بسته شدن موقت بنادر سرحدی در ایام ماه محرم^۹، روند بازگشت در ماه جون تا اندازه ای کاهش یافت، اما نهادهای بشردوستانه همچنان از نگرانی های جدی حفاظتی و افزایش تمایل خانواده های افغان فاقد اسناد برای بازگشت گزارش دادند.

زنان و دختران همچنان بیشترین تأثیر را از بحران بشردوستانه متحمل شدند. محدودیت های دوامدار بر آموزش، اشتغال و مشارکت در زندگی اجتماعی، آسیب پذیری آنان را بیشتر ساخت، فرصت های معیشتی را محدود کرد و دسترسی آنان به خدمات اساسی را کاهش داد. بر اساس معلومات دفتر هماهنگی امور بشردوستانه سازمان ملل متحد (OCHA)، در سال ۲۰۲۶ بیش از ۱۰.۷ میلیون زن و دختر به کمک های بشردوستانه نیاز دارند^{۱۰}. نهادهای بشردوستانه همچنان نسبت به پیامدهای درازمدت این محدودیت ها بر نظام های صحت و تعلیم و تربیه ابراز نگرانی کرده اند، زیرا این وضعیت بر موجودیت نیروی متخصص زن در آینده نیز تأثیر منفی خواهد گذاشت.

در مجموع، نیمه نخست سال ۲۰۲۶ با افزایش ناامنی غذایی، گسترش سوء تغذیه حاد، پیامدهای ناشی از درگیری ها، آفات طبیعی، شیوع امراض، کمبود بودیجه و جابه جایی بی سابقه جمعیت همراه بود. این بحران های به هم پیوسته، ظرفیت پاسخگویی بشردوستانه را بیش از پیش تحت فشار قرار داد و آسیب پذیری اطفال، زنان و سایر گروه های در معرض خطر را افزایش داد. با ورود افغانستان به نیمه دوم سال، ادامه کمک های بشردوستانه و تأمین بودیجه کافی برای پاسخگویی به نیازهای رو به افزایش و جلوگیری از وخیم تر شدن وضعیت بشری، از اهمیت اساسی برخوردار است.

تجزیه و تحلیل مختصر پاسخگویی برنامه

صحت

در نیمه نخست سال ۲۰۲۶، یونیسف به حمایت از ارائه خدمات اساسی صحتی در سراسر ۳۴ ولایت افغانستان از طریق ۲،۳۹۳ مرکز صحتی ثابت و ۱۶ مرکز صحتی سیار ادامه داد. با حمایت از ۲۸،۳۵۹ کارمند صحتی که ۳۹ درصد آنان را زنان تشکیل می دادند، بیش از ۱۸.۹ میلیون نفر به خدمات اساسی

^۷ سازمان جهانی صحت، گزارش وضعیت اضطراری افغانستان، شماره ۶۵

^۸ کمیساری عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان، معلومات تازه منطقه ای وضعیت افغانستان، جون ۲۰۲۶

^۹ ماه محرم یا دهم محرم به عنوان روز عاشورا شناخته می شود، یک روز مقدس بزرگ در تقویم اسلامی که یادآور نجات حضرت موسی و شهادت امام حسین است.

^{۱۰} اوچا، طرح نیازها و پاسخ بشردوستانه ۲۰۲۶

صحنی دسترسی پیدا کردند که ۲۸ درصد آنان اطفال بودند. یونیسیف همچنان در پاسخ به سیلاب ها، تنش های سرحدی، جابه جایی جمعیت و ادامه تلاش های بازسازی در مناطق آسیب دیده از زلزله، حمایت های خود را گسترش داد.

نظارت بر امراض و پاسخ به شیوع آنها همچنان از اولویت های اصلی بود. در دوره گزارش، ۹۴۷ مورد شیوع امراض در سراسر کشور شناسایی و به آنها رسیدگی شد. بیش از ۸۲۷ هزار مورد امراض ساری و مستعد همه گیری، از جمله عفونت های حاد تنفسی، اسهال حاد رقیق، کووید-۱۹، ملاریا، سرخکان، تب خونریزی دهنده کریمه کانگو و تب دنگی ثبت شد. برای تقویت آمادگی و ظرفیت پاسخگویی، یونیسیف تجهیزات اضطراری را از پیش ذخیره کرد و به ۵,۷۹۸ کارمند صحنی، از جمله کارکنان صحنی جامعه (CHWS)، آموزش مدیریت موارد اسهال حاد رقیق و پاسخ به شیوع امراض را ارائه داد. مراکز صحنی تحت حمایت یونیسیف در جریان شیوع امراض و وضعیت های اضطراری صحنی، نزدیک به ۶۵۳ هزار مریض مبتلا به اسهال حاد رقیق را تداوی کردند و برنامه های آگاهی دهی و جلوگیری از این مرض به بیش از ۱۰۰۵ میلیون نفر رسید. افزون بر این، از طریق برنامه U-Report بیش از ۱۰ میلیون پیام صحنی درباره شستن دست ها و استفاده از محلول فمی (ORS) منتشر شد.

یونیسیف در بنادر مهم سرحدی، از جمله تورخم، سپین بولدک، میلک و اسلام قلعه، خدمات صحنی را برای افغان های بازگشته فراهم کرد. همچنان، کمپ های موقت صحنی و مراکز صحنی تحت حمایت یونیسیف در مناطق آسیب دیده از زلزله ماه آگست ۲۰۲۵ در ولایت کتر، به ارائه خدمات ادامه دادند. تنها در بندر تورخم، بیش از ۴,۱۰۰ نفر از خدمات معاینات بدون بستر، واکسیناسیون و خدمات اولیه صحنی برای زنان و اطفال خردسال بهره مند شدند.

برای تقویت آمادگی در برابر وضعیت های اضطراری و افزایش ظرفیت مراقبت از مریضان وخیم، پنج دستگاه تولید اکسیجن کانتینری در ولایت های بلخ، غزنی، کندهار، خوست و ننگرهار نصب و به مراکز صحنی واگذار شد. افزون بر این، ۱۲ دستگاه ایکس ری و بسته های تجهیزات مراقبت از مریضان آسیب دیده به مراکز صحنی منتخب در مناطق پرخطر توزیع گردید. یونیسیف همچنان از خدمات عاجل تداوی آسیب دیدگان در ولایت های متأثر از وضعیت های بشردوستانه، از جمله در امتداد سرحد افغانستان و پاکستان و در شفاخانه های مرجع کابل، حمایت کرد.

از طریق برنامه معمول واکسیناسیون، ۱۰۰۷ میلیون طفل زیر پنج سال در برابر مریضی سرخکان واکسین شدند، نزدیک به ۹۹۰ هزار طفل سومین دوز واکسین پنج گانه را دریافت کردند و بیش از ۸۳ هزار فرد در معرض خطر در برابر مرض کووید-۱۹ واکسین شدند. برای تقویت ظرفیت نگهداری واکسین ها، ۱۱۶ یخچال آفتابی در مراکز صحنی سراسر کشور نصب شد.

سیستم الکترونیکی مدیریت معلومات لجستیک (eLMIS)، که بر اساس سیستم Open mSupply ایجاد شده است، همچنان از دیجیتالی سازی زنجیره تأمین برنامه توسعه یافته واکسیناسیون حمایت کرد و اکنون در ذخیره گاه های ملی، ساحوی و ولایتی واکسین به گونه کامل فعال است. در مجموع، ۱۱۶ تن از کارکنان زنجیره سرد در زمینه استفاده از سیستم eLMIS آموزش دیدند و شماری دیگر از کارکنان برنامه توسعه یافته واکسیناسیون نیز در بخش مدیریت واکسین و مدیریت مصئون ضایعات واکسیناسیون آموزش دریافت کردند. همچنان، کار ساخت و بازسازی زیربنای مربوط به برنامه توسعه یافته واکسیناسیون، از جمله گدام ها، تأسیسات اداری و محل های مدیریت و از بین بردن ضایعات طی، در چندین ولایت ادامه یافت.

یونیسیف همچنان از طریق ارتقای ظرفیت، فراهم سازی تجهیزات و حمایت از مراکز صحنی، خدمات صحنی مادران و نوزادان را تقویت کرد. در مجموع، ۱,۲۳۵ کارمند صحنی در بخش مراقبت پیشرفته از نوزادان، اکسیجن معالجی، مدیریت عوارض حاملگی و نوزادی، و سیستم نظارت و پاسخ به مرگ ومیر مادران و نوزادان آموزش دیدند. هشت لابراتوار مهارت های صحنی مادر، نوزاد و طفل ایجاد شد، دستگاه های فشار مثبت مداوم راه های هوایی در پنج شفاخانه ولایتی نصب گردید و یک بخش خاص مراقبت کانگروپی مادر (KMC) در ولایت پکتیا ایجاد شد. افزون بر این، ۴۳ مرکز صحنی در ۱۰ ولایت برای اجرای اقدامات مؤثر با هدف کاهش مرگ ومیر مادران و نوزادان مورد حمایت قرار گرفتند. همچنان، بیش از یک میلیون جلد کتابچه صحت مادر و طفل، و وسایل مراقبت از نوزادان و بسته های کاری کارکنان صحنی جامعه توزیع شد که موجب تقویت ارائه خدمات صحنی در سراسر کشور گردید.

یونیسیف از طریق برنامه U-Report در ده ولایت پرخطر از نظر اسهال حاد رقیق یک نظرسنجی انجام داد که شکاف های مهمی را در زمینه جلوگیری و پاسخ به این مرض آشکار ساخت. این شکاف ها شامل آگاهی پایین مردم از محلول فمی (ORS) (۴۳ درصد)، استفاده محدود از روش های تصفیه آب در سطح خانواده، رعایت ناپیوسته شستن دست ها و دشواری در دسترسی به صابون، آب آشامیدنی مصئون و خدمات صحنی به موقع بود. یافته های این نظرسنجی برای تعیین اولویت ها و بهبود برنامه های پاسخ مورد استفاده قرار گرفت. بر همین اساس، برنامه های آگاهی دهی گسترده تر شد و به ۱۰۵ میلیون نفر رسید، ۶۲,۸۹۳ کارمند صحنی و کارکنان صحنی جامعه آموزش و رهنمایی دریافت کردند، ۶۵۳ هزار مریض مبتلا به اسهال حاد رقیق تحت تداوی قرار گرفتند، ۵۰۶۳ میلیون قرص تصفیه آب، ۱۳,۷۸۵ قالب صابون و ۱,۴۳۳ بسته حفظ الصحه توزیع شد و ۷۰ منبع آب در مناطق آسیب دیده کورین گردید. این اقدامات هدفمند به کاهش عوامل خطر رفتاری و محیطی که از طریق بازخورد مردم شناسایی شده بود، کمک کرد و جلوگیری از اسهال حاد رقیق، مراجعه به موقع برای تداوی و مدیریت مؤثر مریضان را در مناطق پرخطر تقویت نمود.

تغذیه

در نیمه نخست سال ۲۰۲۶، یونیسیف از طریق ۳,۵۰۰ مرکز صحنی و ۱۵,۰۰۰ مرکز صحنی جامعه در سراسر افغانستان، خدمات باکیفیت جلوگیری و تداوی سوء تغذیه را ارائه کرد.

در دوره گزارش، یونیسیف و نهاد های همکار آن ۶۰۸ میلیون طفل را از نظر سوء تغذیه بررسی کردند. از میان آنان، ۳۶۳,۸۱۰ طفل که به سوء تغذیه شدید یا سوء تغذیه متوسط با خطر بلند مبتلا بودند، برای تداوی شامل برنامه شدند. از این میان، ۲۵۸,۳۲۳ طفل مبتلا به سوء تغذیه شدید، تداوی

نجات بخش زندگی را دریافت کردند. یونیسیف همچنان یک بسته جامع خدمات جلوگیری از سوء تغذیه را ارائه کرد. در مجموع، ۱.۲ میلیون مراقبت کننده در زمینه تغذیه مادران، نوزادان و اطفال خردسال مشوره دریافت کردند و ۶۳۳،۴۲۳ زن حامله مکمل های چندگانه مواد مغذی را دریافت نمودند. علاوه بر این، ۲.۹ میلیون طفل زیر پنج سال مکمل های مواد مغذی دریافت کردند و ۲.۳ میلیون دختر نوجوان از مکمل های هفتگی آهن و فولیک اسید بهره مند شدند. همچنان، از طریق برنامه روزهای ملی واکسیناسیون، ۱۰.۳ میلیون طفل بین ۶ تا ۵۹ ماهه مکمل ویتامین A دریافت کردند.

یونیسیف همچنان خدمات اضطراری تغذیه را برای خانواده های بازگشته در بنادر سرحدی، مراکز اسکان مؤقت و مناطق بازگشت فراهم کرد. در دوره گزارش، ۵۵ هزار طفل بازگشته از نظر سوء تغذیه معاینه شدند که از این میان، بیش از ۲ هزار طفل برای تداوی شامل برنامه گردیدند. اطفال بازگشته همچنان مکمل ویتامین A و سایر مکمل های غذایی دریافت کردند و بیش از ۲۱ هزار مراقبت کننده از مشوره های تغذیه و خدمات مرتبط بهره مند شدند.

در پاسخ به زلزله های شرق و شمال افغانستان، خدمات تغذیه بیشتر گسترش یافت. در این مناطق، نزدیک به ۳۹ هزار طفل از نظر سوء تغذیه بررسی شدند که از میان آنان ۷۸۷ طفل تحت تداوی سوء تغذیه قرار گرفتند و بیش از ۱۹ هزار مراقبت کننده مشوره تغذیه نوزادان و اطفال خردسال در شرایط اضطراری را دریافت کردند. علاوه بر این، ۳۹۰ نوزاد که در نتیجه زلزله مادران خود را از دست داده بودند، شیر آماده مصرف خاص نوزادان دریافت کردند.

یونیسیف همچنان ادغام برنامه رشد دوران طفولیت را با خدمات تغذیه، در چارچوب راهبرد تغذیه و رشد طفل، تقویت کرد. در دوره گزارش، خدمات رشد دوران طفولیت و تغییر رفتار و اجتماعی در ۱۳۱ مرکز ارائه خدمات ادغام شد و ۲۳۳ کارمند خط مقدم در زمینه بسته یکپارچه خدمات رشد دوران طفولیت آموزش دیدند. در کابل، خدمات یکپارچه تغذیه، مراقبت پرورشی و رشد اولیه طفل از طریق ۵۰ مرکز مشوره تغذیه و رشد طفل ارائه شد. همچنان، ۳۵ مرکز جدید تغذیه و رشد طفل در چهار ولایت جنوبی کندهار، هلمند، ارزگان و زابل ایجاد گردید که دسترسی اطفال خردسال و مراقبت کنندگان آنان را به خدمات یکپارچه تغذیه، مراقبت پرورشی و رشد اولیه طفل گسترش داد.

برای تقویت نظارت بر وضعیت تغذیه، سیستم نظارت تغذیه مبتنی بر جامعه در ۴۶۵ مرکز نظارتی در تمام ۳۴ ولایت به فعالیت خود ادامه داد. این سیستم معلومات به موقع درباره روند سوء تغذیه را فراهم کرد تا تصمیم گیری و پاسخگویی سریع و مؤثر امکان پذیر شود.

تعلیم و تربیه

در نیمه نخست سال ۲۰۲۶، یونیسیف در یک وضعیت دشوار بشردوستانه که با بازگشت گسترده مهاجران، درگیری های مرزی، سیلاب ها و موانع دوامدار دسترسی به آموزش همراه بود، از برنامه های آموزشی حمایت کرد. برآورد می شد که ۷.۱ میلیون طفل به کمک های آموزشی نیاز داشته باشند که در میان آنان حدود ۹۰۰ هزار طفل بازگشته نیز شامل بودند. این اطفال با صنف های مزدحم، کمبود مواد آموزشی و دشواری در شامل شدن به مکاتب روبه رو بودند. یونیسیف برنامه های آموزش در شرایط اضطراری (EiE) را از طریق ایجاد صنف های موقت آموزشی (TLS) و برنامه های تعلیمات محلی در اولویت قرار داد که حدود ۶۰ درصد از بهره مندان آن را دختران تشکیل می دادند.

برای پاسخگویی به نیازهای آموزشی اطفال بازگشته، یونیسیف ۱،۶۰۰ صنف موقت آموزشی ایجاد کرد و از این طریق ۳۰،۸۸۸ طفل را تحت پوشش قرار داد که ۵۱ درصد آنان دختر بودند. پس از ارزیابی سطح آموزشی، ۲۵،۳۱۹ طفل که ۵۰ درصد آنان دختر بودند، در مکاتب دولتی شامل شدند. همچنان یونیسیف از طریق برنامه های تعلیمات محلی، از ۲۱،۷۷۱ طفل بازمانده از مکتب حمایت کرد که ۷۴ درصد آنان دختر بودند. این برنامه ها فرصت های آموزشی، حمایت از معلمان، مشارکت جامعه و مواد ضروری آموزشی را فراهم ساختند. علاوه بر این، مرحله آزمایشی برنامه مکتب محلی (CBS) نیز برای گسترش دسترسی اطفال بازمانده از مکتب به آموزش آغاز شد و ۷،۴۲۲ طفل را تحت پوشش قرار داد که ۶۰ درصد دختر بودند.

یونیسیف از ۲۸۵ دانشجوی دختر در برنامه تربیه معلم از طریق ابتکار «دسترسى دختران به آموزش معلمی» (GATE) حمایت کرد تا شمار معلمان زن واجد شرایط افزایش یافته و دسترسى دختران به آموزش پایدار بماند.

در طول دوره گزارش، خدمات آموزشی بارها در نتیجه وضعیت های اضطراری بشردوستانه آسیب دید. درگیری های سرحدی روند آموزش را در چندین ولایت مختل کرد و سیلاب های ماه اپریل به مکاتب و صنف های موقت آموزشی آسیب رساند. در منطقه جنوبی، ۵۵ مکتب آسیب دید که باعث اختلال در آموزش بیش از ۲۴ هزار طفل شد. همچنان، شماری از مراکز آموزشی در ولایت های ننگرهار و لغمان نیز خساره دیدند. نهاد های همکار بخش آموزش نیاز فوری به بازسازی فضاهای آموزشی، تهیه مواد درسی و تدریسی، ارائه خدمات حمایت روانی و اجتماعی، و ایجاد صنف های موقت آموزشی بیشتر را شناسایی کردند.

یونیسیف به همکاری نزدیک با مسئولان بخش آموزش، نهاد های همکار تطبیق کننده و جوامع محلی ادامه داد تا حضور شاگردان در مکتب، دوام آموزش و تداوم روند یادگیری، بخصوص برای دختران، اطفال دارای معلولیت و اطفال بازگشته، حفظ شود. با این حال، ادامه جابه جایی های جمعیتی فشار بیشتری بر خدمات آموزشی که از قبل نیز با کمبود امکانات روبه رو بودند وارد کرد. در نتیجه، ازدحام صنف ها افزایش یافت، کمبود معلمان واجد شرایط، ضعف زیربنای آموزشی و نیاز به منابع بیشتر در مناطق آسیب دیده تشدید شد.

حفاظت اطفال، خشونت های جنسیتی (جندر) در شرایط اضطراری و جلوگیری از بهره برداری و سوء استفاده جنسی

بین ماه های جنوری تا جون سال ۲۰۲۶، یونیسیف و نهاد های همکار تطبیق کننده آن خدمات حمایت از اطفال را در سراسر افغانستان بیشتر تقویت کردند. از طریق برنامه های یکپارچه حمایت از اطفال، جلوگیری، کاهش خطر و پاسخ به خشونت جنسیتی/جندری (GBV)، در مجموع ۱۰.۱۶ میلیون نفر شامل اطفال، مراقبت کنندگان و اعضای جامعه از این خدمات بهره مند شدند.

برای تقویت صحت روانی و رفاه عاطفی، نزدیک به ۶۹ هزار طفل و مراقبت کننده از خدمات منظم صحت روانی و حمایت روانی اجتماعی (MHPSS) استفاده کردند. علاوه بر این، بیش از ۲۲,۶۰۰ طفل آسیب پذیر، از جمله اطفال بدون سرپرست و جدا شده از خانواده و همچنان اطفال که قربانی خشونت، سوء استفاده و آزار بودند یا در معرض این خطرها قرار داشتند، از خدمات مدیریت قضیه و خدمات تخصصی حمایت از طفل بهره مند شدند. این خدمات شامل جستجوی خانواده و الحاق مجدد به خانواده، مشوره فردی و معرفی به خدمات تخصصی بود.

یونیسیف همچنان به تقویت خدمات جلوگیری، کاهش خطر و پاسخ به خشونت جنسیتی/جندری (GBV) ادامه داد. در دوره گزارش، بیش از ۱۶۶ هزار نفر از این خدمات بهره مند شدند. این فعالیت ها بر افزایش دسترسی به معلومات، تقویت سازوکارهای حمایت مبتنی بر جامعه و حمایت از زنان، دختران و اطفال آسیب پذیر که از بحران های بشردوستانه متأثر شده بودند، تمرکز داشت.

با توجه به ادامه تهدید ناشی از ماین ها و مهمات منفجر ناشده، یونیسیف از فعالیت های آگاهی دهی درباره خطرات مهمات انفجاری حمایت کرد که نزدیک به ۳۶۹ هزار طفل و مراقبت کننده را تحت پوشش قرار داد. این فعالیت ها رفتارهای مصئون را ترویج کرد و خطر مواجهه با مواد انفجاری را کاهش داد. همزمان، برنامه های آگاهی دهی جامعه و تغییر رفتار اجتماعی بیش از ۵۳۰ هزار نفر را با پیام های مربوط به حمایت از اطفال، جلوگیری از خشونت، صحت روانی و شیوه های مثبت مراقبت از طفل تحت پوشش قرار داد.

یونیسیف همچنان تلاش های خود را برای تقویت جلوگیری، گزارش دهی و رسیدگی به موارد سوء استفاده و استثمار جنسی (SEA)، آزار جنسی (SH) و رعایت اصول مصونیت ادامه داد. این اقدامات از طریق ارتقای ظرفیت، ادغام این موضوعات در برنامه ها و فعالیت ها، تقویت راه های گزارش دهی و دسترسی به آنها، و مدیریت مؤثر قضایا انجام شد. بین ماه های جنوری تا جون سال ۲۰۲۶، در مجموع ۴۷۶ نفر از کارمندان خط مقدم، کارمندان نهاد های همکار تطبیق کننده و کارمندان یونیسیف، شامل ۲۵۰ زن و ۲۲۶ مرد، در زمینه PSEA/SH و اصول مصونیت آموزش دیدند. در میان آنان کارمندان خط مقدم حمایت از اطفال، مسئولان ارتباط با جامعه، مسئولان میکانیزم دریافت نظریات و بسیج کنندگان اجتماعی که با اطفال آسیب پذیر و جوامع محلی تماس مستقیم دارند نیز شامل بودند. یونیسیف همچنان با استخدام مشاوران، ابتکار و قار، برابری و شمولیت را آغاز کرد تا یک بررسی همه جانبه و برنامه آموزشی برای کارمندان یونیسیف تهیه شود. از طریق برنامه حمایت از اطفال، نزدیک به ۱۱۹ هزار نفر از اعضای جامعه در مورد گزارش دهی مصئون و اصول PSEA و مصونیت آگاهی دریافت کردند. همچنان، نزدیک به ۱۱۴ هزار نفر با میکانیزم دریافت نظریات یونیسیف تماس گرفتند که نشان می دهد آنان به راه های مصئون و قابل دسترس برای گزارش نگرانی های خود دسترسی دارند.

آب، حفظ الصحه و نظافت (WASH)

در نیمه نخست سال ۲۰۲۶، یونیسیف برای جوامعی که در سراسر افغانستان از حوادث طبیعی، شیوع امراض و جابه جایی های گسترده جمعیت آسیب دیده بودند، خدمات نجات بخش آب، حفظ الصحه و نظافت (WASH) را فراهم کرد. این برنامه به بهبود دسترسی به آب آشامیدنی سالم، خدمات اساسی حفظ الصحه، محیط سالم تر و ترویج شیوه های بهتر نظافت در مناطق محروم و آسیب دیده از وضعیت های اضطراری کمک کرد.

بین ماه های جنوری تا جون، ۴۹۳,۴۶۰ نفر به آب آشامیدنی سالم دسترسی پیدا کردند و ۳۳۴,۳۸۵ نفر از خدمات اساسی حفظ الصحه بهره مند شدند. این خدمات از طریق ساخت و بازسازی تأسیسات حفظ الصحه و برنامه های حفظ الصحه جامعه محور فراهم گردید. علاوه بر این، ۸۳۰,۲۹۶ نفر بسته های ضروری WASH، شامل بسته های حفظ الصحه، بسته های آب و مواد تصفیه آب را دریافت کردند و ۸۱۰,۰۶۱ نفر از برنامه های ترویج حفظ الصحه و تغییر رفتار بهره مند شدند.

یونیسیف از آمادگی و پاسخگویی در برابر شیوع اسهال حاد رقیق حمایت کرد. این اقدامات شامل ترویج حفظ الصحه، نظارت بر کیفیت آب، کلورین سازی، مشارکت جامعه، بهبود وضعیت حفظ الصحه محیطی و توزیع بسته های اضطراری WASH بود. این فعالیت ها با همکاری ادارات اداره حاکم و نهاد های همکار کاری اجرا شد تا خطر گسترش مرض در جوامع آسیب دیده و در معرض خطر کاهش یابد. تلاش های هماهنگی برای تقویت آمادگی و ظرفیت پاسخگویی در برابر اسهال حاد رقیق ادامه یافت، اما کمبود بودجه مانع گسترش حمایت نهاد های همکار در برخی مناطق آسیب دیده شد.

بازگشت گسترده مهاجران از جمهوری اسلامی ایران و پاکستان همچنان فشار زیادی بر خدمات اساسی در بنادر سرحدی و مناطق بازگشت وارد کرد. تنها در ماه جون، بیش از ۱۰۶ هزار نفر از بنادر اصلی سرحدی وارد افغانستان شدند که از این میان ۷۲,۹۰۸ نفر از تورخم، ۲۶,۱۳۷ نفر از میلک، ۵,۶۸۵ نفر از سپین بولدک و ۱,۵۹۱ نفر از بهرامچه وارد کشور شدند. افزایش شمار بازگشت کنندگان، نیاز به خدمات آب آشامیدنی سالم، حفظ الصحه و نظافت را نیز بیشتر ساخت. یونیسیف خدمات اساسی WASH را در بنادر مهم سرحدی، از جمله تأمین آب آشامیدنی سالم، تسهیلات حفظ الصحه، ترویج نظافت و مدیریت زباله های جامد، حفظ کرد و به رفع نیازهای فوری بازگشت کنندگان و جوامع میزبان کمک نمود.

برای بهبود دسترسی به خدمات WASH در نهادها، یونیسیف از ساخت و بازسازی زیربنای آب و حفظ الصحه در ۳۲ مرکز صحتی حمایت کرد که ۹۴,۵۴۰ نفر، شامل مریضان، کارکنان صحتی و باشندگان اطراف این مراکز، از آن بهره مند شدند. همچنان، در ۱۵ مکتب در ولایت های لغمان، کنر، پروان، غور، تخار، بغلان و ننگرهار، سیستم های بهتر آبرسانی، تسهیلات شستن دست و زیربنای حفظ الصحه ایجاد شد که ۱۴,۷۳۳ شاگرد و معلم از آن بهره مند شدند.

با وجود دستاوردهای قابل توجه، برنامه WASH همچنان با چالش های جدی روبه رو بود. کمبود بودجه، محدودیت ظرفیت تخنیک، کمبود معلومات درباره آب های زیرزمینی، حوادث ناشی از تغییرات اقلیمی و افزایش نیازها در نتیجه همزمانی وضعیت های اضطراری بشردوستانه و جابه جایی های گسترده جمعیت، از مهم ترین چالش های این برنامه به شمار می رفت.

مشارکت اجتماعی، جوانان و نوجوانان و پاسخگویی به افراد متضرر

در نیمه نخست سال ۲۰۲۶، یونیسیف برای بیش از ۹۰۲ میلیون نفر، که حدود ۴۹ درصد آنان را زنان و دختران تشکیل می دادند، معلومات نجات بخش در مورد تغذیه، تغذیه انحصاری با شیر مادر، واکسیناسیون، جلوگیری از امراض، صحت روان و رعایت حفظ الصحه سالم فراهم کرد.

از طریق ساختارهای اجتماعی و فعالیت های آگاهی دهی، ۲.۳ میلیون نفر دیگر نیز در زمینه واکسیناسیون، جلوگیری از امراض و ترویج حفظ الصحة آگاهی دریافت کردند و نزدیک به یک میلیون نفر از طریق مواد معلوماتی، آموزشی و ارتباطی (IEC) پیام های آگاهی دهی را دریافت کردند.

یونیسف پاسخگویی در برابر مردم آسیب دیده را از طریق سیستم مدیریت نظریات و شکایات جامعه تقویت کرد. در این مدت، ۱۱۳'۶۶۱ نظریه و شکایت ثبت شد که ۵۳ درصد آن توسط زنان ارائه شده بود. نظریات مردم نشان داد که همچنان موانع جدی در دسترسی به خدمات اساسی، بخصوص خدمات صحتی، آب آشامیدنی صحتی، آموزش، خدمات حمایت از اطفال و حمایت های اجتماعی وجود دارد. مشکلات اقتصادی، کمبود مواد تغذیه ای برای اطفال و زنان حامله و نیازهای بشردوستانه برآورده نشده، بیش از ۶۰ درصد نظریات دریافت شده را تشکیل می داد.

مرکز تماس یونیسف ۱۱'۱۲۰ تماس تلفنی دریافت کرد و از این طریق زمینه دیگری را برای دریافت معلومات، مطرح کردن نگرانی ها و دسترسی مردم به خدمات ارجاعی فراهم ساخت.

از طریق U-Report افغانستان، یونیسف حدود ۵۰ میلیون پیام ارسال و دریافت کرد و نوجوانان و جوانان را از طریق کمپاین های هدفمند و نظرسنجی های تعاملی به گونه فعال درگیر ساخت. در این مدت، بیش از ۲۰۱۷ میلیون عضو U-Report، که ۳۸ درصد آنان را دختران نوجوان و زنان تشکیل می دادند، حداقل در یکی از کمپاین ها اشتراک کردند. از مهم ترین فعالیت ها می توان به نشر ۱۰ میلیون پیام در مورد رشد و انکشاف دوران طفولیت (ECD) و ۵ میلیون پیام در مورد جلوگیری از اسهال حاد رقیق اشاره کرد که هدف آن ترویج مراقبت درست از طفل، استفاده از محلول او آر اس (ORS) و رعایت شیوه های سالم حفظ الصحة بود.

جندر و انکشاف و مشارکت نوجوانان

در نیمه نخست سال ۲۰۲۶، یونیسف با همکاری نهاد های همکار تطبیق کننده و نهادهای تحت رهبری زنان و حامی زنان، به تقویت دسترسی زنان، دختران نوجوان، مردان و پسران به خدمات مطابق با جنسیت در سراسر افغانستان ادامه داد. در مجموع، ۱۰۲'۸۳۴ زن و دختر نوجوان از طریق فضاهای امن زنان و دختران (WGSS) از خدمات مدغم بهره مند شدند. این خدمات شامل حمایت روانی و اجتماعی، فرصت های آموزش دیجیتلی، آموزش مهارت های زندگی، سایر برنامه های توانمندسازی، و همچنان ارجاع به خدمات صحتی، تغذیه، واکسیناسیون و خدمات پاسخ به خشونت جنسیتی بود.

فضاهای امن زنان و دختران (WGSS) همچنان یکی از مهم ترین بسترهای ارائه خدمات حمایتی جامعه محور باقی ماند. از طریق این مراکز، ۵۵'۱۸۷ زن و دختر نوجوان به محیطی امن و حمایتی و دسترسی بهتر به خدمات اساسی دست یافتند. همچنان ۲۵'۵۳۱ دختر نوجوان در برنامه های آموزش مهارت های زندگی و یادگیری که بر مهارت های قابل انتقال، سواد دیجیتلی، مهارت های حرفه ای و رشد فردی تمرکز داشت، اشتراک کردند. این برنامه ها تاب آوری آنان را تقویت کرد و زمینه مشارکت مؤثرتر آنان را در جامعه فراهم ساخت.

یونیسف همچنان از طریق شبکه های مردان و پسران، آنان را به عنوان همکاران ترویج هنجارهای مثبت اجتماعی دخیل ساخت. در جریان دوره گزارش، ۲۰'۶۵۵ مرد و پسر در فعالیت هایی که برای ترویج هنجارهای مثبت اجتماعی، برابری جنسیتی و جلوگیری از رفتارها و رسم و رواج های زیانبار برگزار شده بود، اشتراک کردند. این برنامه ها در ایجاد محیطی امن تر و حمایتی تر برای زنان و دختران نقش داشت و نگرش ها و رفتارهای عادلانه را در خانواده ها و جوامع ترویج کرد.

برای تقویت کیفیت و فراگیری خدمات، یونیسف از تهیه رهنمودها و مواد آموزشی در زمینه خدمات صحتی مطابق با جنسیت، خدمات صحتی و تغذیه مناسب برای نوجوانان، جلوگیری و پاسخ به خشونت جنسیتی/جندری و حفاظت در برابر استثمار، سوءاستفاده و آزار جنسی (PSEA/SH) حمایت کرد. در نتیجه، ۱'۱۱۷ تن از کارکنان صحتی و کارکنان خط مقدم آموزش دیدند تا خدمات فراگیرتر، مبتنی بر نیاز بازماندگان و مطابق با جنسیت را برای زنان، دختران و سایر افراد آسیب پذیر در سراسر افغانستان ارائه کنند.

تأمین اجتماعی و انتقال کمک های بشری به صورت نقدی

در نیمه نخست سال ۲۰۲۶، یونیسف برنامه انتقال پول نقد برای مادر و طفل (MCCT) را در ولایت های بادغیس، کنر، سمنگان و زابل با موفقیت به پایان رساند. این برنامه زنان حامله، مادران شیرده و خانواده های دارای اطفال زیر دو سال را هدف قرار داده بود. در چارچوب این برنامه، شش مرحله کمک نقدی سه ماهه به ۶۵'۱۶۲ خانواده توزیع شد که در نتیجه آن ۵۷۶'۲۷۹ نفر مستفید شدند. این برنامه از طریق یک شیوه پرداخت مناسب برای زنان و متمرکز بر مدیریت خطر تطبیق شد و به خانواده های آسیب پذیر کمک کرد تا در جریان یک هزار روز نخست زندگی طفل، نیازهای اساسی خود را برآورده سازند. از میان مستفید شوندگان، ۲'۸۸۹ تن افراد دارای معلولیت و ۱۹'۷۲۰ تن عودت کننده و بیجا شده داخلی بودند.

یافته های ارزیابی میان دوره ای برنامه انتقال پول نقد برای مادر و طفل یونیسف شواهد معتبری را ارائه کرد که نشان می دهد این کمک های نقدی امنیت غذایی خانواده ها را، بر اساس شاخص مصرف^{۱۱} غذا، بهبود بخشیده و همچنان شمار مادرانی را که نوزادان خود را به طور انحصاری با شیر مادر تغذیه می کنند، افزایش داده است. تحلیل معلومات اداری نیز نشان می دهد که این برنامه بر مراجعه به مراقبت های دوران حاملگی، نظارت و تعقیب رشد اطفال و واکسیناسیون تأثیر مثبت داشته است^{۱۲}.

^{۱۱} شاخص مصرف غذا در گروهی که کمک های نقدی، اقدامات تغییر رفتار و اجتماعی، و اقدامات تشویقی در سطح خانواده را دریافت کرده بودند، در مقایسه با گروه کنترل ۵.۸ نمره بیشتر افزایش یافت.

^{۱۲} یونیسف افغانستان. (۲۰۲۶). ارزیابی تأثیر برنامه انتقال پول نقد برای مادر و طفل (۲۰۲۴-۲۰۲۶): گزارش میان دوره ای. قابل دسترسی در:

در چارچوب ابتکار نخستین غذاها، یونیسف برای ۹۳۴۳ خانواده در هشت ولسوالی ولایت های فاریاب، غور، هرات، لوگر، ننگرهار، پکتیکا و زابل کمک نقدی یک باره فراهم کرد. خانواده های دارای اطفال ۶ تا ۱۲ ماهه این کمک ها را دریافت کردند تا نیازهای فوری غذایی و تغذیه ای اطفال خردسال خود را تأمین کنند. این برنامه ۶۴۶۴۹ نفر را تحت پوشش قرار داد که از آن میان ۴۰۰۰ تن افراد دارای معلولیت و ۲۸۱۸ تن عودت کننده و بیجا شده داخلی بودند.

رهبری، هماهنگی و استراتژی امور بشری

یونیسف همچنان رهبری کسترهای تغذیه، آب، حفظ الصحة و نظافت (WASH) و آموزش، و همچنان بخش کاری حمایت از اطفال را در چارچوب گروه بزرگتر هماهنگی حفاظت بر عهده داشت و از اقدام هماهنگ بشردوستانه در پاسخ به نیازهای رو به افزایش در سراسر افغانستان حمایت کرد.

پس از تطبیق بازتنظیم کمک های بشری، ساختارهای هماهنگی کمک های بشردوستانه و نیازهای اساسی بشری به تکامل خود ادامه داد تا کارایی، بومی سازی، تعیین اولویت ها بر اساس شواهد و تکمیل کنندگی میان پاسخ های بشردوستانه و برنامه های درازمدت بیشتر تقویت شود. ساختار جدید کمک ها، بسترهای مشترک هماهنگی را ایجاد کرد، در حالی که ساختارهای مستقل هماهنگی بشردوستانه و مسئولیت های پاسخگویی آن همچنان حفظ شد.

در سطح ولایتی و زون، رویکرد هماهنگی متمرکز بر ساحه از طریق پنج تیم زون و ۳۴ تیم هماهنگی عملیاتی به گسترش خود ادامه داد. تیم های هماهنگی عملیاتی همچنان مهم ترین سازوکار هماهنگی عملیات بشردوستانه و پاسخ اضطراری در سطح ولایت ها باقی ماندند و در تمام مناطق کشور فعال بودند. همچنان، در روند تبدیل گروه های کاری زون راه حل های پایدار به تیم های منطقوی پیشرفت حاصل شد که پیوند میان کمک های بشردوستانه، راه حل های پایدار و برنامه های نیازهای اساسی بشری را بیشتر تقویت کرد.

تا پایان دوره گزارش، تیم های زون در شماری از مناطق به گونه کامل فعال شده بودند، در حالی که روند انتقال در سایر مناطق همچنان ادامه داشت. تلاش ها در نیمه دوم سال ۲۰۲۶ بر تکمیل این روند، تقویت تحلیل و برنامه ریزی منطقوی، بهبود تبادل معلومات میان ساختارهای هماهنگی، و افزایش مشارکت و رهبری نهاد های همکار محلی در چارچوب ساختار جدید متمرکز خواهد بود.

کلستر تغذیه

در نیمه نخست سال ۲۰۲۶، کلستر تغذیه پاسخ خود را بر ۳۴۲ ولسوالی در ۲۷ ولایت که بر اساس طبقه بندی یکپارچه مراحل مصونیت غذایی (IPC) در سطوح شدت ۳ و ۴ قرار داشتند، متمرکز ساخت. در این مدت، در مجموع ۱.۶۵ میلیون نفر از خدمات نجات بخش تغذیه مستفید شدند که معادل ۲۹ درصد هدف سالانه می باشد. از میان مستفید شوندگان، بیش از ۵۳۳ هزار طفل زیر پنج سال و ۱۰۱۶ میلیون زن حامله و شیرده بودند.

نهاد های همکار کلستر تغذیه خدمات معالجوی را از طریق مراکز ثابت و سیار تغذیه در سراسر کشور ارائه کردند. در دوره گزارش، ۲۲۷'۶۲۱ طفل مبتلا به سوءتغذیه حاد شدید (SAM) تداوی سریایی دریافت کردند، ۲۶'۲۱۶ طفل دارای عوارض سوءتغذیه حاد شدید در مراکز بستری تحت تداوی قرار گرفتند، و ۱۰۵'۰۹۶ طفل مبتلا به سوءتغذیه حاد متوسط با خطر بلند (MAM) تداوی شدند. همچنان، بیش از ۱۰۰۳ میلیون مراقبت کننده، زنان حامله و شیرده مشاوره تغذیه مادر، نوزاد و طفل خردسال (MIYCN) را دریافت کردند.

وضعیت تغذیه در بخش های زیادی از کشور همچنان رو به وخامت گذاشت. معلومات سیستم نظارت مراکز شاخص تغذیه در سطح جامعه نشان داد که در مقایسه با مدت مشابه سال ۲۰۲۵، میزان سوءتغذیه در ۲۶ ولایت افزایش یافته و وضعیت پیش از آغاز فصل اوج سوءتغذیه نیز بدتر شده است. میزان سوءتغذیه حاد عمومی در هر دو ربع اول و دوم سال ۲۰۲۶ افزایش یافت و اطفال زیر دو سال همچنان بیشترین آسیب را متحمل شدند و بیشترین موارد سوءتغذیه حاد شدید و متوسط در این گروه سنی ثبت گردید.

با وجود چالش های عملیاتی، نتایج تداوی سوءتغذیه حاد شدید (SAM) مطابق معیارهای Sphere باقی ماند و میزان بهبودی در سطح ملی به ۷۷.۴ درصد رسید. اما برنامه های تداوی سوءتغذیه حاد متوسط (MAM) به دلیل کمبود تجهیزات و محدودیت های مالی با کاهش عملکرد روبه رو شدند.

نهاد های همکار کلستر تغذیه به تقویت آمادگی و پاسخگویی به وضعیت های اضطراری ادامه دادند که شامل حمایت از عودت کنندگان، بیجا شدگان داخلی و جوامع آسیب دیده از زلزله و سایر بحران ها بود. در دوره گزارش، بیش از ۹۹ هزار طفل و زن حامله و شیرده در شرایط اضطراری از نظر سوءتغذیه حاد معاینه/سکرینینگ شدند. در نتیجه، اطفال مبتلا به سوءتغذیه حاد شدید و متوسط تشخیص و تحت تداوی قرار گرفتند و بیش از ۲۲۷۰۰ مراقبت کننده نیز مشاوره تغذیه شیرخوار و طفل خردسال را دریافت کردند.

کمبود بودجه همچنان بزرگ ترین مانع در برابر پاسخگویی تغذیه ای باقی مانده است. تا ماه جون ۲۰۲۶، تنها ۴۳ درصد از ۲۹۸ میلیون دالر امریکایی مورد نیاز در چارچوب برنامه نیازها و پاسخ بشردوستانه (HNRP) تأمین شده بود و حدود ۱۷۱ میلیون دالر امریکایی کمبود بودجه وجود داشت. در نتیجه، دسترسی به خدمات تغذیه همچنان کاهش یافت، شماری از مراکز تغذیه و تیم های سیار صحت و تغذیه بسته شدند و دسترسی اطفال آسیب پذیر و زنان حامله و شیرده به خدمات نجات بخش بیش از پیش محدود گردید.

کلستر تعلیم و تربیه

در نیمه نخست سال ۲۰۲۶، نهاد های همکار کلستر تعلیم و تربیه از طریق برنامه های فضاهای موقت آموزشی و تعلیمات محلی و مکتب های محلی (CBE/CBS) زمینه آموزش را برای ۱۹۲'۸۶۱ طفل، شامل ۱۱۶'۴۷۱ دختر، فراهم کردند. تمرکز تلاش ها بر حفظ دسترسی دوامدار به آموزش برای

اطفال آسیب دیده از بحران، اطفال خارج از مکتب و اطفال محروم بود. گسترش برنامه مکتب های محلی به دلیل تأخیر در نهایی سازی مدل جدید با وزارت معارف، کندتر از پیش بینی ها پیش رفت؛ اما پس از توافق روی این مدل، انتظار می رود در نیمه دوم سال صنوف اضافی ایجاد شود.

ارائه مواد آموزشی و درسی همچنان تحت تأثیر تأخیر در روند تصفیه و انتقال لوازم آموزشی قرار داشت و این موضوع در برخی مناطق آسیب دیده از بحران، گسترش حمایت ها را محدود ساخت. نهاد های همکار تعلیم و تربیه به تلاش های دادخواهی خود برای تسهیل روند رهایی و توزیع مواد ضروری آموزشی ادامه دادند.

جابجایی های جمعیتی همچنان بر خدمات آموزشی در مناطق عودت فشار وارد کرد. در جریان دوره گزارش، نهاد های همکار کسب و تعلیم و تربیه در نقاط مهم سرحدی برای اطفال عودت کننده و خانواده های آنان معلومات در مورد خدمات آموزشی موجود و مسیرهای ثبت نام ارائه کردند تا دسترسی به آموزش در مناطق عودت و ادغام مجدد تقویت شود.

در آینده، انتظار می رود افزایش بیشتر روند عودت، تقاضا برای خدمات آموزشی را، بخصوص در ولایت هایی که شمار عودت کنندگان در آن بلند است، افزایش دهد. برای گسترش فضاهای آموزشی، استخدام و حمایت از معلمان، فراهم سازی مواد درسی و تدریسی، و تقویت اقدامات آموزش در شرایط اضطراری، سرمایه گذاری اضافی مورد نیاز خواهد بود تا دسترسی دوامدار اطفال آسیب پذیر به آموزش تضمین شود.

گروه کاری محافظت اطفال

در نیمه نخست سال ۲۰۲۶، نهاد های همکار گروه کاری حمایت از اطفال خدمات خود را در ۱۷۲ ولسوالی در تمام ۳۴ ولایت کشور ارائه کردند و در مجموع به ۱۳۹'۹۱۶ نفر، شامل ۱۰۹'۶۱۹ طفل و ۳۰'۲۹۷ مراقبت کننده، دسترسی یافتند. تمرکز تلاش ها بر رسیدگی به نیازهای رو به افزایش حفاظتی اطفال آسیب پذیر متأثر از بیجاشدگی، روند عودت و سایر بحران های بشردوستانه بود.

در مجموع ۲'۵۲۶ طفل آسیب پذیر، شامل ۱'۱۸۵ دختر، خدمات مدیریت قضا و خدمات تخصصی حمایت از اطفال را دریافت کردند. این خدمات شامل حمایت از اطفال بدون همراه و جدا شده از خانواده، اطفال آسیب دیده از خشونت و اطفالی بود که در معرض خطر سوء استفاده، استثمار و غفلت قرار داشتند. خدمات ردیابی خانواده و الحاق مجدد به خانواده، زمینه پیوستن دوباره ۲'۴۰۹ طفل را با خانواده های شان فراهم کرد. همچنان ۵۷۶ طفل مراقبت موقت دریافت کردند و ۶۵ طفل در چارچوب حمایت مدیریت قضا کمک نقدی دریافت کردند. حدود ۸۰ درصد اطفالی که این خدمات را دریافت کردند، عودت کنندگان از جمهوری اسلامی ایران و پاکستان بودند که نیازهای قابل توجه حفاظتی ناشی از جابجایی های گسترده آن طرف سرحد را نشان می دهد.

خدمات حمایت روانی و اجتماعی (MHPSS) به ۳۷'۷۳۳ نفر، شامل ۳۲'۴۱۴ طفل (۱۶'۴۰۱ دختر)، ارائه شد. این خدمات عمدتاً در نقاط سرحدی، مراکز ثبت و مناطق عودت ارائه گردید. علاوه بر آن، ۹۰۳ طفل به خدمات تخصصی صحت روانی معرفی شدند. فعالیت های آگاهی دهی اجتماعی در مورد جلوگیری از خشونت علیه اطفال به ۷۳'۶۵۷ نفر رسید و در افزایش آگاهی در مورد خطرات حمایت از اطفال و خدمات حمایتی موجود نقش داشت.

یونیسف و نهاد های همکار آن همچنان از طریق مراکز مراقبت موقت در بنادر مهم سرحدی، از جمله هرات، تورخم، سپین بولدک و میلک، خدمات حمایتی ارائه کردند؛ جایی که افزایش روند عودت همچنان نیازهای قابل توجه حمایت از اطفال را ایجاد کرده است.

برای تقویت کیفیت خدمات حمایتی، بیش از ۱۸۱ کارمند حمایت از اطفال و ۵۳۰ رضاکار اجتماعی در زمینه معیارهای حمایت از اطفال، شناسایی خطرات و مسیرهای ارجاع آموزش دیدند. سیستم های مدیریت معلومات حمایت از اطفال نیز از طریق (CPIMS+) بیشتر تقویت شد و تاکنون بیش از ۲۲'۶۱۰ قضیه توسط ۲۱ نهاد همکار به صورت مجموعی ثبت گردیده است.

کستر آب، حفظ الصحه و نظافت

در نیمه نخست سال ۲۰۲۶، نهاد های همکار کستر آب، حفظ الصحه و نظافت (WASH) کمک های نجات دهنده زندگی را برای جمعیت هایی که از خشکسالی، سیلاب ها، زلزله ها، شیوع امراض اسهال حاد رقیق، بیجاشدگی و افزایش بازگشت کنندگان از جمهوری اسلامی ایران و پاکستان متأثر شده بودند، ارائه کردند. نهاد های همکار کستر زمینه دسترسی ۲۰۳۴ میلیون نفر را به مقدار کافی آب مصئون برای نوشیدن، پخت و پز و حفظ الصحه شخصی فراهم کردند، در حالی که ۱۰۱۶ میلیون نفر به تسهیلات حفظ الصحه مطابق جنسیت و معلولیت دسترسی پیدا کردند. علاوه بر این، ۱۰۶۶ میلیون نفر از فعالیت های ترویج حفظ الصحه مستفید شدند، ۱۰۴۰ میلیون نفر لوازم ضروری WASH را دریافت کردند و ۷۷۷،۱۵۳ نفر از خدمات بهبود یافته WASH در مکاتب، مراکز صحتی و مراکز تغذیه بهره مند شدند. همچنان نهاد های همکار زیربنای آبی مقاوم در برابر تغییرات اقلیمی را بازسازی و توسعه دادند تا دسترسی پایدار به آب مصئون بهبود یافته و تاب آوری جوامع در برابر شوک های مکرر اقلیمی تقویت شود.

نهاد های همکار برای حمایت از افزایش بازگشت کنندگان، خدمات اضطراری WASH را در نقاط مهم ثبت سرحدی حفظ کردند و همزمان دسترسی به آب پاک، حفظ الصحه، ترویج نظافت و لوازم ضروری WASH را در جوامع آسیب دیده گسترش دادند. تلاش ها همچنان بر تقویت آمادگی و پاسخ گویی در برابر مرض اسهال حاد رقیق از طریق نظارت بر کیفیت آب، ترویج حفظ الصحه و هماهنگی با نهاد های همکار صحتی متمرکز بود. کستر همچنان از برنامه ریزی احتیاطی و آمادگی برای شیوع امراض، شوک های اقلیمی و جابه جایی های جمعیتی (بازگشت کنندگان) حمایت کرد. افزایش درجه حرارت، شرایط دوامدار خشکسالی و فشار فزاینده بر منابع محدود آب، نیازهای بشری را بیشتر ساخته و خطر شیوع امراض ناشی از آب را افزایش داده است.

کلستر WASH همکاری نزدیک خود را با نهادهای دولتی، نهاد های همکار بشردوستانه و میکانیزم های هماهنگی میان سکتورها از طریق پلتفرم های هماهنگی ملی و ولایتی، نشست های گروه کاری اسهال حاد رقیق، تعامل با تمویل کنندگان و هماهنگی پاسخ سرحدی ادامه داد تا آمادگی برای جابه جایی های جمعیتی تقویت شود، هماهنگی بهبود یابد، موانع عملیاتی برطرف گردد و تداوم خدمات اساسی WASH تضمین شود. تلاش های دادخواهی بر تسهیل تأییدیه های عملیاتی، بسیج منابع، تقویت حضور نهاد های همکار در مناطق دارای نیاز شدید و استفاده مؤثر از منابع موجود متمرکز بود.

با وجود تلاش های دوامدار برای پاسخ گویی، کمبود قابل توجه بودیجه، افزایش مصارف عملیاتی، محدودیت در موجودیت تجهیزات اضطراری و موانع اداری همچنان بر میزان و گستردگی اقدامات تأثیر گذاشته است. ادامه بازگشت کنندگان، وخامت شرایط خشکسالی و افزایش خطرات اسهال حاد رقیق انتظار می رود فشار بیشتری بر ظرفیت های پاسخ گویی وارد کند؛ از این رو، حمایت دوامدار تمویل کنندگان و تقویت همکاری های عملیاتی ضروری است. ادامه سرمایه گذاری در آمادگی و برنامه های WASH مقاوم در برابر تغییرات اقلیمی برای کاهش خطرات بشری آینده و حفظ خدمات اساسی حیاتی خواهد بود.